

ЕВОЛЮЦІЯ
СВІТ-СИСТЕМИ
ГЛОБАЛІЗМУ

ВАГОМИЙ ВНЕСОК У ТЕОРІЮ ГЛОБАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Рецензія
на колективну монографію
«Еволюція світ-системи глобалізму
(Стратегічні імперативи співрозвитку)»*

Українська школа глобалістики, створена академіком О. Г. Білорусом, зробила ще один важливий крок у вивченні складного феномену сучасної глобалізації. Колективна монографія «Еволюція світ-системи глобалізму (Стратегічні імперативи співрозвитку)» відкриває нові обрії розуміння економічних, фінансових, соціально-політичних, комунікаційних, екологічних та мультикультурних явищ на сучасному етапі перманентної кризи глобалізму.

У першому розділі праці, як і у всій монографії у цілому, що має аналітично-синтетичний характер, оцінюється сутність, наслідки і перспективи глобальної системної кризи силової світ-системи глобалізму, виявляються її внутрішні конфлікти та перманентні кризи, відзначається, що сучасна світ-система глобалізму є специфічною формою політичного й економічного імперіалізму 21-го століття. Оригінальним є висновок, що у процесі його (імперіалізму) безперервної еволюції виник новий глобальний імперіалізм як симбіоз модерного державного імперіалізму в міцному поєднанні імперіалізму глобальних корпорацій і міжнародних організацій. Важливою проблемою, яка ставиться та вирішується в монографії, є визначення глобального фінансового олігархічного капіталізму та гіперфінансіалізації, що діють як локомотив системної кризи глобальної економіки. Системно досліджуються і такі ключові проблеми, як тенденції висвітлення глобальними та національними медіа сутності глобальної фінансово-економічної кризи, окреслюються стратегічні імперативи ринкової трансформації транзитивних країн, розробляються геоекономічні й геополітичні доктрини в контексті глобальної реальності.

У другому розділі монографії представлено аналіз та оцінку глобальних і регіональних стратегічних концепцій розвитку. Українські вчені-глобалісти приділяють пильну увагу як стратегічним концепціям розвитку транзитивних країн, їх новітнім стратегіям державного антикризового менеджменту, проблемам та механізмам антикризового управління народним підприємництвом, так і питанням важливих антикризових стратегій Європейського Союзу (бюджетне реформування, екологізація антикризових стратегічних концепцій ЄС тощо). Ці дослідження вирізняються своєю новизною та гостротою розкриття проблем глобального характеру – глобальної модернізації, імперативів глобальної економічної дипломатії, антикризової стратегії у сфері медіа та ІКТ світової економіки, економіки знань у глобальній парадигмі розвитку.

Третій розділ присвячується стратегічним концепціям розвитку України у світ-системі глобалізму. Основна увага дослідників спрямована на оцінку глобальної неоконвергенції, транзитивної та авангардної соціально-економічної

системи і стратегії України. Порушуються питання фінансової глобалізації – такі, як парадигмальні зрушення й ризики формування світ-системи фінансово-олігархічного глобалізму, окреслюється Новий український шлях, який включає системну трансформацію, інтеграцію та модернізацію у глобалізованому світі. Розглядається розвиток України в системі глобальних і регіональних геополітичних трансформацій, представлена національна антикризова концепція модернізації України й стратегії її реалізації в умовах глобальної системної кризи. Ретельно розкриті напрями оптимізації національного підприємницького клімату в Україні в умовах глобалізації та аспекти фінансової безпеки України в контексті глобальних трансформаційних процесів.

Особливо актуальною є постановка питання щодо вдосконалення стратегій державного управління системою медіа та ІКТ України на тлі глобальних викликів територіально-економічної стабільності країни. Нині інформаційна безпека України стає однією із головних складових суверенітету нашої держави.

Рецензована монографія, з одного боку, – це своєрідний підсумок наукових пошуків славнозвісної когорти українських дослідників наукової школи академіка О. Г. Білоруса і надзвичайно солідним та своєчасним світовим рівня міждисциплінарним дослідженням у галузі глобалістики початку XXI ст. З другого боку, – це свідчення зростання і «розростання» кола українських учених-глобалістів трьох поколінь (підкреслимо – трьох) – від академіка до магістрів. Яка ще наукова установа України, що займається дослідженнями у сфері нової меганауки – глобалістики, може похвалитися таким діючим сплавом учених різних поколінь? Така наступність у «видобутку» спеціалістів та виробництві знань є найкращим свідченням того, що справа вивчення теорії і практики глобалізму в Україні – це не просто вагомий внесок, а прорив в осмисленні світового цивілізаційного розвитку.

Власов В. І.,
доктор економічних наук, професор,
головний науковий співробітник
ННЦ «Інститут аграрної економіки»

* Еволюція світ-системи глобалізму (Стратегічні імперативи співрозвитку) : кол. монографія / [Білорус О. Г., Гаврилюк О. В., Зернецька О. В. та ін.]; кер. авт. кол. і наук. ред. д.е.н., проф., академік НАН України О. Г. Білорус. – К. : КНЕУ, 2014. – 429, [3] с.